

DBI

30 LIP. 2018

Poznań, dnia 26 lipca 2018 r.

MASTRO
Biuro Ministra
Wzrost Aktywności

Szanowny Pan
Andrzej Adamczyk
Minister Infrastruktury
Ministerstwo Infrastruktury
ul. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa

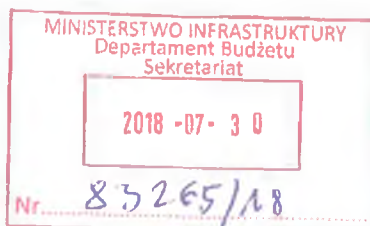
MB

PETYCJA

Fundacja Aktywnej Rehabilitacji Emerytowanych Osób Niepełnosprawnych powstała w Poznaniu w 2014 r. Nasza organizacja zajmuje się przede wszystkim aktywizacją zawodową i społeczną osób z niepełnosprawnościami. Wszyscy nasi pracownicy są osobami niepełnosprawnymi, w większości w stopniu znacznym. Fundacja zwraca także uwagę na różnego rodzaju niedogodności na jakie napotykają w przestrzeni publicznej osoby z niepełnosprawnością. Interweniowaliśmy między innymi w sprawie złego działania systemu informacji głosowej w poznańskiej komunikacji miejskiej. Realizujemy także granty w dziedzinie innowacji społecznych w usługach opiekuńczych – wspieramy tym osoby z niepełnosprawnością w samodzielnym poruszaniu się transportem kolejowym organizując cykl warsztatów na ten temat i budując platformę elektroniczną ułatwiającą im poruszanie się koleją.

Codzienny kontakt z osobami niepełnosprawnymi (sami także się do nich zaliczamy), realizacja projektów o tematyce kolejowej, głosy uczestników tych projektów oraz wzmożona dyskusja w przestrzeni publicznej dotycząca wsparcia przez Państwo Polskie osób z niepełnosprawnościami sprawiły, iż w imieniu tej grupy społecznej postanowiliśmy przedstawić pewne postulaty dotyczące przejazdów ulgowych w transporcie zbiorowym dla osób z niepełnosprawnościami. Uważamy, że jest to dobry moment na dyskusje w tym temacie również dlatego, iż obecnie trwają prace nad nowelizacją ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Wobec powyższego jako Fundacja Aktywnej Rehabilitacji Emerytowanych Osób Niepełnosprawnych oraz partnerzy wspierający naszą inicjatywę, chcielibyśmy przedstawić nasze

oczekiwania odnośnie zmian w przepisach ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, dotyczących ulg ustawowych dla osób z niepełnosprawnościami i ich opiekunów podczas podróży.

1. Objęcie systemem ulg ustawowych połączeń lotniczych realizowanych w relacjach krajowych przez PLL LOT.

Uważamy, iż wszystkie formy transportu publicznego realizujące rozkładowe połączenia powinny być traktowane w równy sposób. Połączenia lotnicze realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polski są jedną z form przemieszczania się pomiędzy miastami, tak samo jak połączenia kolejowe i autobusowe. Nie widzimy zatem żadnych przesłanek ku temu, by były one wyłączone z systemu ulg ustawowych dla osób z niepełnosprawnościami i ich opiekunów. Ponadto połączenia lotnicze nie należą do tanich – ich koszt przewyższa znacznie koszt najdroższych połączeń kolejowych, a osoby niepełnosprawne niestety nie należą do grupy zamożnych obywateli. Wprowadzenie ulg poprawiłoby dostępność tej gałęzi transportu w grupie społecznej jaką stanowią osoby niepełnosprawne.

2. Zrównanie wysokości ulg dla osób niepełnosprawnych we wszystkich rodzajach połączeń: osobowych, pośpiesznych i ekspresowych.

Uważamy, iż wysokość ulg (obecnie 49% i 37% - osoby ze znacznym stopniem oraz 93% i 51% - osoby niewidome w stopniu znacznym) powinny zostać zrównane dla wszystkich rodzajów połączeń – dla połączeń pośpiesznych i ekspresowych zostać podniesione do wysokości ulg jak dla połączeń osobowych. W dzisiejszych czasach każdy rodzaj transportu jest istotny z punktu widzenia życia codziennego. Nie widzimy żadnych podstaw ku temu, by rozróżniać połączenia w zależności od nadanej im kategorii. Dla przykładu można tu podać, iż często podróżując lokalnie korzystamy z połączeń dalekobieżnych (np. Poznań – Leszno), często też połączenia lokalne są świadczone w wyższym standardzie niż połączenia dalekobieżne (np. nowoczesne pojazdy Kolei Wielkopolskich). Dlatego też chcemy, by ulgi na przejazdy połączeniami „dalekobieżnymi” były podniesione do wysokości ulg na połączenia osobowe. Przyczyni się to także do uproszczenia systemu ulg – znikną pomyłki związane z wysokością należnej ulgi w danym pociągu czy autobusie.

3. Uproszczenie systemu ulg poprzez zaokrąglenie wartości procentowych przy jednoczesnym nieznacznym zwiększeniu wysokości ulg dla osób z niepełnosprawnościami.

Obecnie funkcjonujące przepisy przewidują kilka różnych wymiarów ulg ustawowych: 37%, 49%, 51%, 78%, 93% i 95%. Powoduje to duże zamieszanie i liczne pomyłki – nawet wśród pracowników kolei i przewodników autobusowych. Proponujemy więc uproszczenie systemu i zaokrąglenia wartości w następujący sposób:

- opiekun os. niepełnosprawnej / przewodnik os. niewidomej – 95 %,

- os. niewidome w stopniu znacznym – 95 %,
- os. niewidome w stopniu umiarkowanym – 50 %,
- os. niepełnosprawne w stopniu znacznym – 50 %,
- dzieci i młodzież niepełnosprawna – 75 %.

Przy zachowaniu postulatu nr 2 – zrównaniu poziomemu ulg dla każdego rodzaju połączenia, system ten stanie się bardzo czytelny, przejrzysty i przyjazny nie tylko dla osób niepełnosprawnych, ale także dla pracowników kolei i przewoźników autobusowych.

4. Wprowadzenie nowej ulgi ustawowej dla osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Uważamy, iż osoby posiadające umiarkowany stopień niepełnosprawności, wzorem wielu miast i komunikacji miejskich – powinny również mieć prawo do korzystania z przejazdów ulgowych w transporcie międzymiastowym. Dlatego postulujemy o wprowadzenie dla nich nowej ulgi w wysokości co najmniej 30%, lub wyższej – o ile pozwolą na to środki finansowe Ministerstwa.

5. Wprowadzenie zasady stosowania ulg ustawowych na połączenia międzynarodowe, w przypadku, gdy połączenie na terenie Rzeczypospolitej Polski jest realizowane przez polskiego przewoźnika, a bilet kupowany jest w kasie tego przewoźnika na terenie Polski.

Uważamy, iż wszyscy obywatele Unii Europejskiej są równi bez względu na to, z jakiego kraju pochodzą. W połączeniu z zasadą „swobodnego przepływu osób” postulujemy wprowadzenie jednolitego systemu ulg dla osób z niepełnosprawnościami na połączenia we wszystkich krajach UE (na wzór roamingu w połączeniach komórkowych). Jednakże to powinno stanowić przedmiot osobnej petycji skierowanej do członków Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej. Od Państwa, tj. Ministerstwa Infrastruktury oczekujemy jedynie, by ulgi stosowane dla połączeń krajowych, były stosowane także dla połączeń międzynarodowych z zachowaniem pewnych ograniczeń:

- połączenie na który ma być wystawiony bilet ulgowy musi rozpoczynać się lub kończyć na terytorium Rzeczypospolitej Polski i na jej terenie być realizowane przez polskiego operatora (np. połączenie Warszawa – Berlin spółki PKP Intercity),
- bilet powinien być wystawiony w kasie polskiego przewoźnika znajdującej się na terytorium Polski lub u konduktora / kierowcy na terenie Polski,
- bilet musi obejmować tylko połączenie bezpośrednie, nie może zaś dotyczyć dalszych połączeń na terenie obcego państwa.

Myślimy, iż wprowadzenie powyższych obostrzeń uprości proces wprowadzania naszego postulatu, nie powodując konieczności zawierania porozumień pomiędzy Polską a innymi państwami członkowskimi UE.

Pięć przedstawionych powyżej postulatów zarówno my, jak i pozostali sygnatariusze petycji uważamy za bardzo istotne z punktu widzenia wsparcia osób z niepełnosprawnościami i ich opiekunów. Chcielibyśmy podkreślić, iż postulaty te nie mają charakteru wprost finansowego, a wpisują się w obecnie prowadzoną politykę rządu mającą na celu wspieranie osób z niepełnosprawnościami i ich opiekunów w pozostałych aspektach życia codziennego – nie tylko w formie finansowej (co również jest czynione przez obecne władze). Koszt wprowadzenia naszych prośb nie powinien stanowić dla budżetu państwa znaczącego wydatku, gdyż wbrew pozorom grupa pasażerów niepełnosprawnych w transporcie międzymiastowym nie jest aż tak duża. Większość przejazdów realizowanych jest na poziomie komunikacji miejskiej – finansowanej ze źródeł samorządowych i regulowanej przez odrębne przepisy. Jednakże uważamy, iż proponowane przez nas zmiany mogą przyczynić się do zwiększenia aktywności osób niepełnosprawnych w dziedzinie życia jaką są podróże do rodziny, znajomych, do pracy, szkoły, na wydarzenia sportowe, kulturalne ect. Wpisze się to także świetnie w rozpoczęty przez rząd program „Dostępność Plus”

Reasumując zwracamy się z prośbą o uważne przeanalizowanie powyższych pięciu postulatów i wzięcie ich pod uwagę przy tworzeniu przepisów ustawy o transporcie zbiorowym. Będziemy bardzo usatysfakcjonowani, jeśli wszystkie wymienione propozycje znajdą odzwierciedlenie w w/w ustawie i innych przepisach prawa.

Z poważaniem